

Arrest

nr. 319 802 van 10 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn en wettelijk wordt vertegenwoordigd door haar moeder X, op 10 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2011.

Op 29 november 2022 dient de moeder van verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Op 16 maart 2023 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) dit verzoek kennelijk ongegrond. Bij arrest nr. X van 19 december 2023 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

Op 2 april 2024 dient de moeder van verzoekster een volgend verzoek om internationale bescherming in, waarvan ze de volgende dag afstand doet.

Op 3 april 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 juni 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 27 juni 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Kosovaarse nationaliteit en ben je geboren in Givisiez, Zwitserland. Je groeide op bij je ouders in Kosovo. Je bent minderjarig.

Op 29 november 2022 diende je moeder, B.L. (O.V. [...]) een eerste verzoek om internationale bescherming in in België dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je moeder verklaarde hierbij het volgende. Toen zij zeventien jaar oud was (i.e. 2001), werd je moeder door haar familie gedwongen traditioneel te huwen met de broer van haar schoonzus, R.U. Ze werd door hem mishandeld en keerde na acht maanden terug naar haar ouderlijke woning. De klacht die ze tegen hem indiende werd uiteindelijk verworpen door de autoriteiten. In 2008 ging je moeder samenwonen met jouw vader, M.H., een relatie die haar familie niet steunde. Je ouders verbleven van 2008 tot 2011 in Zwitserland (waar jij werd geboren), waarna ze samen naar Kosovo terugkeerden. Je vader reisde regelmatig naar het buitenland om te werken. Je moeder werd veelvuldig fysiek en psychisch door hem mishandeld, maar diende geen klacht in bij de politie omdat ze de politie niet vertrouwde. In juni 2022 belde je niet (de dochter van de zus van je moeder) de politie, maar toen ze naar jullie woning kwamen opende je vader de deur en zei dat ze op het verkeerde adres waren. In augustus 2022 verlieten jullie je vader en trokken in bij je tante aan moederskant. Sindsdien heeft je moeder niets meer van je vader vernomen. Sinds haar breuk met R.U. werd ze regelmatig door hem lastiggevallen. Hij kwam naar jullie woning of sprak haar aan in de supermarkt. Op 23 november 2022 reisde je moeder met jou en je jongere broers op illegale wijze naar België. Je oudste broer liet ze bij haar zus omdat ze de reis niet kon betalen. Je moeder vreesde bij een terugkeer naar Kosovo haar twee ex-partners. Het verzoek van je moeder werd 16 maart 2023 kennelijk ongegrond verklaard door het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest van 19 december 2023. De beslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 2 april 2024 diende je moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in, waar ze de volgende dag afstand van deed.

Op 3 april 2024 diende je een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je verklaarde dat je naar België kwam omdat de kinderrechten hier gerespecteerd worden, de veiligheid beter is dan in Kosovo en je niet in de nabijheid van je vader wil zijn. Als je terugkeert naar Kosovo, is de kans groot dat je vader jou en je moeder slaat. Hij sloeg in het verleden je moeder, en als je probeerde tussenkomen, sloeg hij jou ook. Sinds jullie vertrek uit je ouderlijke woonst, heb je geen contact meer gehad met je vader. Ook je broer, die tot op heden bij je tante verblijft, heeft geen problemen meer met hem gekend. Zodra hij verneemt dat jullie terug in Kosovo zijn, zou hij echter iets ondernemen. Als je naar de politie zou gaan, zouden zij niets doen. Ter staving van je verzoek legde je je paspoort (op naam van H.L.) en je geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

- In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 29 november 2022, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde dat zij problemen kende met haar ex-partner en met jouw vader. Jij verwees eveneens naar de problemen met je vader (CGVS, p. 4-5).
- Daarnaast haalde je aan dat Kosovo geen veilig land is en dat er veel vrouwen en kinderen sterven (CGVS, p.4). Hierop doorgevraagd, gaf je geen verdere concrete informatie.
- Volledigheidshalve wordt herhaald dat jij (en je moeder) niet hebben aangetoond dat jullie geen of onvoldoende beroep konden doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Kosovo nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Kosovaarse autoriteiten zich bewust zijn van de problematiek van huiselijk geweld en, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, de afgelopen jaren meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. In september 2010 keurde het Kosovaarse parlement de Wet op Bescherming tegen Huiselijk Geweld goed, samen met een strategie en nationaal actieplan ter bestrijding van het fenomeen. Het doel van de wet was om een reeks van wettelijke maatregelen te voorzien die slachtoffers van huiselijk geweld beschermen. In januari 2014 keurde de regering een actieplan voor de uitvoering van VN-Veiligheidsraad Resolutie 1325 over vrouwen, vrede en veiligheid goed. In december 2016 werden een nieuwe strategie en bijbehorend actieplan voor de bescherming tegen huiselijk geweld voor de periode 2016-2020 aangenomen. De initiatieven van de Kosovaarse overheid hebben er onder andere toe geleid dat tijdens de politieopleiding bijzondere aandacht geschonken wordt aan gendergerelateerd geweld en dat er in elk politiestation een speciale politie-eenheid, een "Domestic Violence Unit", werd opgericht. De agenten van deze units worden speciaal opgeleid en volgen bijkomende vormingen om op efficiëntere wijze om te kunnen gaan met klachten. Met de hulp van de Verenigde Naties werden tevens gemeentelijke coördinatiemechanismen inzake huiselijk geweld ("Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms") uitgebouwd. De samenwerking tussen de Domestic Violence Units en de Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms verloopt goed, waardoor er steeds meer slachtoffers van huiselijk geweld kunnen rekenen op bescherming/hulp en ondersteuning. In 2018 werd een Nationale Coördinator tegen Huiselijk Geweld aangesteld. Sinds 14 januari 2019 is de vernieuwde Kosovaarse Strafwet van toepassing waardoor huiselijk geweld en seksuele pesterijen ook volgens de strafwet expliciet als misdrijven erkend worden, en sinds april 2019 is ook een nieuwe strafwetgeving rond huiselijk geweld van kracht. Ofschoon onderraportering een probleem blijft, hebben sindsdien meer vrouwen gevallen van huiselijk geweld gemeld. De wetswijzigingen hebben geleid tot meer arrestaties, vervolgingen en veroordelingen voor huiselijk geweld. De voorbije jaren werd ook werk gemaakt van de invoering van een geïntegreerde database, raadpleegbaar door politie en parket maar ook door advocaten van slachtoffers en maatschappelijke werkers. Deze laat toe om gevallen van huiselijk geweld beter te monitoren en te vervolgen. Sinds september 2020 is in Kosovo ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld (Istanbul Convention) in werking getreden. In augustus 2021 keurde de regering tevens een wetsvoorstel goed waarbij slachtoffers van huiselijk geweld gratis juridische bijstand aangeboden zullen krijgen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij een aantal ngo's en vluchthuizen, die slachtoffers opvangen, adviseren en op diverse vlakken bijstaan, dat er nationale telefonische hulplijnen actief zijn en in november 2021 door de OVSE en de Kosovaarse Politie een gezamenlijke bewustwordingscampagne gericht tegen huiselijk geweld werd opgezet. In maart 2022 heeft de Kosovaarse regering een nieuwe Strategie tegen huiselijk geweld met bijbehorend actieplan voor de periode 2022- 2026 aangenomen. Een sleutelprincipe van de strategie is dat het slachtoffer centraal staat. Nog een leidraad van de nationale strategie is de vereiste om een intersectionele benadering te hanteren door de erkenning en aanpak van verschillende factoren die de ervaringen van slachtoffers met geweld beïnvloeden: ras, huidskleur, religie, afkomst, rijkdom, burgerlijke staat, seksuele geaardheid, e.d.m. In april 2022 heeft de politie nieuwe standaardprocedures ontwikkeld en goedgekeurd voor de preventie en behandeling van gevallen van huiselijk geweld, waarin gedetailleerde richtlijnen worden geformuleerd. In oktober 2022 werden nieuwe voorstellen aangekondigd om de Strafwet en Strafprocedurewet aan te passen.

Daders van verkrachting, seksuele aanranding en huiselijk geweld zullen, bij goedkeuring van deze aanpassingen, strenger bestraft worden. Op 5 december 2022 hebben de Kosovaarse autoriteiten een Protocol voor de behandeling van gevallen van seksueel geweld gelanceerd met de bedoeling om een alomvattende reactie op slachtoffers van seksueel geweld en gendergerelateerd geweld te helpen standaardiseren, in overeenstemming met artikel 25 van de Conventie van Istanboel. In maart 2023 heeft het parlement een eerste lezing uitgevoerd van een nieuwe Wet over de preventie van en bescherming tegen huiselijk geweld. Deze wet moet de wet van 2010 vervangen en zal voortaan in lijn zijn met de Conventie van Istanboel. Ook wordt gewerkt aan een verhoging van de efficiëntie van het gerechtelijk systeem inzake de afhandeling van zaken van huiselijk geweld.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is geworden - maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Je paspoort en geboorteakte bevestigen slechts je identiteit, die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6, §3, eerste lid, 6° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid. Verzoekster voert tevens een manifeste appreciatiefout in hoofde van de commissaris-generaal aan door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoekster te weerhouden en door een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Juridisch kader

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het

verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In het licht van voormeld artikel, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

- (i) Het verzoek om internationale bescherming van verzoekster berust volledig op dezelfde gronden die haar moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek om internationale bescherming van 29 november 2022, met name problemen met haar ex-partners waaronder de vader van verzoekster, waarvoor de beslissing definitief is;
- (ii) Daarnaast haalt verzoekster aan dat Kosovo geen veilig land is en dat er veel vrouwen en kinderen sterven maar hierop doorgevraagd, geeft verzoekster geen verdere concrete informatie;
- (iii) Volledigheidshalve wordt herhaald dat verzoekster (en haar moeder) niet hebben aangetoond dat zij geen of onvoldoende beroep konden doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten; uit algemene landeninformatie blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet;
- (iv) De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde bevindingen.

4.4. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt in het voorliggend verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

Verzoekster beperkt zich tot een algemeen betoog over de rechten van het kind in Kosovo en verwijst naar een artikel van KOMF en Unicef maar toont hiermee geenszins aan dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Verder meent verzoekster dat zij geen daadwerkelijke bescherming van de Kosovaarse autoriteiten kan genieten voor huiselijk geweld en verwijst hiervoor naar een rapport van 15 december 2022. De informatie die verzoekster bijbrengt, is niet van aard om aan te tonen dat de door het CGVS aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is en dat er zich een andere conclusie opdringt. Integendeel, de informatie van verzoekster is van oudere datum en ligt in dezelfde lijn als deze van het CGVS. Ook verzoeksters selectieve

lezing van de informatie vervat in het administratief dossier vermag geen ander licht te werpen op de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal dienaangaande.

4.5. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

4.6. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

4.7. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.8. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een manifeste appreciatiefout noch een schending van de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftieng door:

V. HOEFNAGELS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS